

Uued raamatud, oktoober 2018

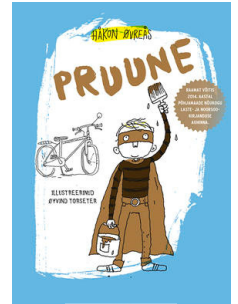
Lasteraamatud

HÅKON ØVREÅS „PRUUNE“ (2018)

Päeval on Rune lihtsalt Rune, aga öösiti muutub Rune Pruuneks – kartmatuks superkangelaseks. Pruune hiilib õue pintsli ja pruuni värviga. Ja see pole ju Rune süü, et Pruune värvib oma superkangelase hetkedel suurte poiste jalgrattad ära?

„Pruune“ on raamat sõprusest, julgusest ja vastuhakust. See on ka raamat igatsusest vanaisa järele ja sellest, kuidas asjalood võivad hulluks minna, kui superkangelase võimetest enam ei piisa.

Raamat võitis 2014. aastal Põhjamaade Nõukogu laste- ja noorsookirjanduse auhinna.

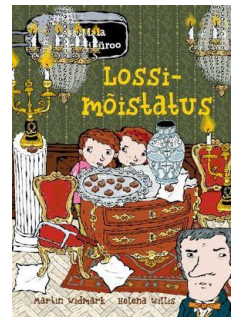
MARTIN WIDMARK „LASSEMAIA DETEKTIIVIBÜROO. KOHVIKUMÕISTATUS“ (2018)

LasseMaia detektiivbüroo. Kohvikumõistus – Valleby kohvikus on midagi hämarat teksil. Vitriinid on küll hõrkudest kookidest lookas, aga juba mitu korda on kohvikusse tunginud röövel, kes on ära viinud kogu kassaraha. Huvitaval kombel on ta alati just õigel ajal platsis ... Lasse ja Maia ja politseiülem punuvad aga kurikaelale kavala võrgu... Kas õiglus võidab ka seekord?

MARTIN WIDMARK „LASSEMAIA DETEKTIIVIBÜROO. LOSSIMÕISTATUS“ (2018)

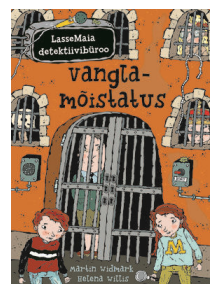
Krahv von Farsen kutsub Valleby elanikud oma lossi šokolaadi nautima. Nood lasevad sel hea maitsta ning on krahvist ja tema luksuslikust elust võlutud. Nii võiksid nad kõik elada leiab krahv, kui ainult paigutaksid raha tema uude kakaoistandusse. Midagi hämarat näib olevat teksil! Lasse ja Maia hakkavad kohe asja uurima. Krahvi teener aga jälgib neid vargsi ...

MARTIN WIDMARK „LASSEMAIA DETEKTIIVIBÜROO. VANGLAMÕISTATUS“ (2018)

LasseMaia detektiivbüroo. Vanglamõistus – Kirikuõpetaja lavastab Valleby vanglas „Hamletit“ ja kõiki rolle mängivad kolm vangi. Vaevalt jõuab etendus alata, kui see võtab ootamatu pöörde, tekst muutub ja tegevus läheb imelikuks. Kui eesriie taas ette sahiseb, ei taha kiiduavaldused kuidagi lõppeda. Aga miks näitlejad tagasi kummardama ei tule?

Osavatele detektiividele Lassele ja Maiale saab sellest uus ja põnev juhtum.

MARTIN WIDMARK „LASSEMAIA DETEKTIIVIBÜROO. MOEMÕISTATUS“ (2018)

Maailmakuulus moelooja Jean-Pierre Pariisist külastab Vallebyd, et välja selgitada moeetenduse võitjad. Ent ühtäkki kaob tema armastatud kass Lulu ja kadumisele järgneb ähvarduskiri: kui ta järgmise hooaja moekollektsiooni visandeid ei loovuta, ei näe ta oma kassi enam kunagi! Kõik kardavad – ja aidata saavad nooblit prantslast ainult Lasse ja Maia!

Noortekirjandus

TAMSYN MURRAY „TEISE RINGI SÜDA“ (2017)

Jonny ei ole tavaline teismeline.

Iga päev ärkab ta haiglas, aheldatud masina külge, mis teda elus hoiab.
Iga päev loodab ta, et just täna leitakse talle doonorsüda.
Iga päev juurdleb ta, kas see jääb viimaseks tema elus.

Iga päev peab Niamh sõda oma venna Leoga.
Igal viimasel kui päeval Leo võidab.
Iga päev unistab Niamh elust ilma Leota.
Kuid kõik muutub päeval, mil juhtub õnnetus.

See on lugu tulevikule vastu astumisest, ükskõik kui hirmutav see ka poleks.
See on lugu murtud südame parandamisest, ükskõik kui valus see ka poleks.

Suurtele

MAARJA KANGRO „MINU AUHINNAD“ (2018)

Auhinnad on Kangro raamatus nagu lihatükk näljaste kiskjate ees, mis paneb ka kõige eneseteadlikuma intelligendi instinktide ja tungide üle kontrolli kaotama. Raamat on vaimukas, kriitiline, halastamatu, eneseirooniline, läbinägelik, inimeste eksistentsiaalsete mikrokatastroofide suhtes aga õrn ning tundlik. Lugesin selle läbi pause tegemata.

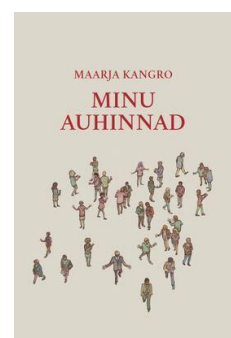
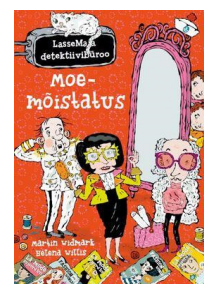
Eero Epner, dramaturg, Teatriliidu aastapremia neljakordne laureaat, Vabariigi Presidendi kultuurirahastu noore kultuuritegelase preemia laureaat, riigi kultuuripremia laureaat...

See raamat on konteksti tundjale väga erutav lugemine. Hulk eelarvamusi kirjanduspreemiade suhtes saab ühtaegu kinnitatud ja ümber lükatud. Asi on korruga palju lihtsam ja palju keerulisem kui arvatakse.

Hasso Krull, kirjanik, Kultuurkapitali auhindade seitsmekordne laureaat, Balti Assamblee auhinna laureaat, Juhan Liivi auhinna laureaat...

Autor paljastab auhindade jagamise telgitaguseid nii nende saajana kui žüriiliikmena - kas mäng on ikka alati aus ja auhinnatud raamat kõige parem?

Krista Kaer, tõlkija, Kultuurkapitali kirjanduse sihtkapitali auhinna laureaat, Valgetähe V klassi teenetemärgi kavaler...

“Minu auhinnad” on vaimukas ja aus sissevaade ühe loomeinimese ellu. See on kaasahaarav lugemine, mis sisaldab detailseid kirjeldusi inimestest, nende egodest ja naljakatest olukordadest, millele on liidetud suur annus “maarakangrolikku” eneseirooniat. Soovitan soojalt!

Tõnu Kõrvits, helilooja, riigi kultuuripreemia laureaat, Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastaauhinna laureaat, Valgetähe III klassi teenetemärgi kavaler ...

Auhinnad vohavad, prestiižiökonomiast pole pääsu kellelgi. Juttu tuleb auhindade ajaloost ja plahvatuslikust kasvust, inimlikust edevusest, ambitsioonidest, konkurentsist ja kollegiaalsusest, kuulsusest ja tunnustusvajadusest, surematusest, suurtest võitjatest ja Eesti skeenest. Esimeses osas räägib autor auhindadest autobiograafilises võtmes, teine osa on kirjandussotsioloogiline esse, kus leidub nii isiklike tähelepanekuid kui ka statistilisi andmeid ja kombekriitilisi üldistusi.

MAARJA KANGRO „KLAASLAPS“ (2016)

"Kangro teos on lõhkekeha, mis plahvatades raputab segamini kõik, mida puudutab. Siin purunevad riigipiirid, piirid isikliku ja avaliku vahel, ühte sulavad emotsionaalsed läbielamised, kirjandusklatš, mõtisklused sünni ja surma absurduse üle, Ukraina sõda, abitu vanamutt haiglapalatis, Harta 12, pooleli jäänud kirjandusresidentuur. Kangro nihilistlikus ja traumaatilises maailmas omandavad uudistehuvilisele lugejale tuttavad kohad ja sündmused hoopis uue kuju ja tähenduse," kirjutab Aro Velmet.

Maarja Kangro kolleeg lisab: "Aeg-ajalt, mitte just tihti, loositakse välja täiesti ebatõenäolisi juhtumisi, mil tühi ise valib välja ühe inimese ja vaatab talle otse silma. Sageli hakkavad valitud isikud oma silmi peitma, vaatavad mujale, teevad ennast väikeseks või teesklevad lausa, et juhtunud pole olemas. Dokumentaalromaani „Klaaslaps“ autor Maarja Kangro jõllitab visalt vastu ega pilguta silma. Üks on kindel – külmaks see raamat ei jäta."

Erkki Bahovski soovitab: *“Väga valus raamat. Eriline on ka see, et kõik raamatu tegelased on reaalselt olemas ja eksisteerivad.”*

Urmas Vadi soovitab: *“See on tõeliselt ving ja valus litakas. See tekst on nii mõnegi asja poolest Kangro teistest raamatutest erinev. Esiteks, kui muidu on Kangro tekstid olnud teravmeelsed-vaimukad, siis siin on ta lihtsalt terav nagu žilett. Loed ja nutad. Ja kui nalja saab, siis on see süsimust, sest selles ei ole midagi rõõmsat, kui keegi saab teada, et ta loode on väärarenguga. Sageli on Kangro oma tekstides kasutanud mingit isiklikku kogemust, aga alati on see olnud seotud fabulatsiooniga. “Klaaslapses” see fabulatsioon täielikult puudub. Lugesed on tunda, et selleks pole siin raamatus lihtsalt ruumi. Kangro tahab edasi anda võimalikult täpset ja adekvaatset pilti, kaardistada ennast ja ka aega.”*

RAPHAËLLE GIORDANO „SINU TEINE ELU ALGAB SIIS, KUI SA MÕISTAD, ET SUL ONGI NEID AINULT ÜKS“ (2018)

Rutiinsus on hingehäda, mis puudutab maailmas üha enamaid inimesi, eriti läänemaailmas. Sümptomid on peaaegu alati ühesugused: motivatsiooni langus, krooniline nukrus, selgete sihtide ja orientiiride kaotus; raske on tunda end õnnelikuna, hoolimata materiaalsete asjade küllusest, illusioonide purunemine, väsimus...

See raamat on eelkõige abivahend õigete hoiakute loomiseks elus enda ja maailma suhtes, aga ka haarav romaan. Me näeme, kuidas peategelane Camille sisemiselt muutub, kuidas ta iseenda, oma hirmude ja kahtluste üle võidu saavutab. Camille'l on pealtnäha olemas kõik, et olla õnnelik, ent ometi valdab teda tunne, et õnn libiseb käest. Ta tahaks nii väga tunda end taas rõõmsa ja õnnelikuna. Kui rutinoloog Claude teeb talle ettepaneku aidata tal selleni jõuda, ei kõhkle Camille kaua ja soostub. Üllatavate, loominguiliste ja mõtteriikaste kogemuste kaudu muudab ta sammhaaval oma elu ja asub ellu viima oma unistusi ...

